
[Dr Feliks Bronisław Jarosz... : nekrolog]

Palestra 2/9(10), 77

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dzięki staraniom prof. Taubenschlaga powstaje w roku 1950 w Warszawie „Instytut Papirologii i Prawa Antycznego”, w którym Zmarły piastuje stanowisko dyrektora.

Śmierć prof. dr Rafała Taubenschlaga jest wielką stratą dla nauki polskiej i światowej.

* * *

2. Dr Feliks Bronisław Jarosz, adwokat w Katowicach, zmarł dnia 15 grudnia 1957 r. po długiej i ciężkiej chorobie, przeżywszy lat sześćdziesiąt.

Urodzony w 1897 r. w Rozwadowie n. Sanem, po ukończeniu gimnazjum, studiował prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim, po czym przez kilka lat pracował w sądownictwie wojskowym. Zwolniony ze służby w wojsku, osiadł w Kowlu na Wołyniu i tu początkowo był podprokuratorem, a następnie aż do wybuchu wojny zajmował się praktyką adwokacką.

Występował we wszystkich większych procesach politycznych, jakie w tym okresie toczyły się na Wołyniu. Bronił wraz z Barcikowskim, Duraczem, Winawerem, Szumańskim i Zubowiczem. W głośnym procesie łuckim w r. 1934 bronił przez szereg tygodni z kilkoma kolegami z Warszawy i Lwowa. Proces łucki odbił się głośnym echem w całym kraju, a opozycyjna prasa warszawska poświęciła temu procesowi wiele uwagi.

Po wybuchu wojny wziął udział w kampanii wrześniowej, następnie przedostał się na Węgry, gdzie kilka lat spędził w obozie dla internowanych.

Do kraju wrócił w r. 1945 i od razu zgłosił się do służby w sądownictwie. Początkowo pracował w Bydgoszczy, a następnie w Katowicach. Po kilku latach przeszedł do adwokatury i rozwinął szeroką praktykę. Był radcą w kilku instytucjach i wiele czasu poświęcał pracy społecznej i politycznej.

Z ramienia PPS, do której należał od wielu lat, wszedł do Sejmu i brał żywy udział w pracach komisji sejmowych.

Obrońca pełen temperamentu, odważny, dobry mówca, uprzejmy i uczynny kolega — cieszył się dużym powodzeniem i uznaniem kolegów.

3. W dniu 2 grudnia 1957 r. zmarł w Poznaniu adwokat Jan Kazimierz Szymański. Zmarły wykonywał praktykę adwokacką na